

CHIỀU ẤY

Phạm Quang

1. Từng cơn gió chiều xót xa thật
2. Hoàng hôn tím mầu xót thương địa
3. Đồi cao dốc mòn dấu chân địa

1. nhiều thương cho trần gian một chiều hoang
2. câu mê man tội nhớ lòng người nung
3. dàng vai mang nặng vai, tình thương chan

1. tím và cơn gió nào trách than trần
2. nấu này Con Chúa Trời xuống nơi trần
3. chứa lặng im vô bờ Ý Cha nguyện

1. gian mê man tội tình lãng quên một chiều
2. gian yêu thương mọi người lãng quên đời mình
3. vâng đau thương vui nhận lễ dâng cho đời

Chiều ấy không gian như vấn khăn

tang núi đồi kinh hoàng sống sót Chúa Trời đã chết đơn

côi. Mẹ đứng chết chìm trong nỗi thương

đau gió chiều ru hồn ai oán khóc than trần gian bạc tình